

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 marca 2018 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w zasądził od (...) Spółki Akcyjnej w Ł. pozwanej na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. kwotę 1.212,56 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 28 kwietnia 2017 roku oraz kwotę 317 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od powyższego wyroku złożył pozwany (...) Spółka Akcyjna w Ł., zaskarżając wyrok w całości.

Zaskarżonemu orzeczeniu skarżący zarzucił:

1. nieważność postępowania przez naruszenie art.379 pkt.5 k.p.c. w związku z art.505 § 1 zd. III k.p.c., art. 505³⁵ k.p.c. i art. 505³⁷ § 2 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym od dnia 08 września 2016 roku i art. 505³⁷ § 2 k.p.c., tym samym pozbawiając pozwanego możliwości obrony swoich praw przez zaprezentowanie stanowiska w procesie wskutek złożenia pisma procesowego i zajęcie merytorycznego stanowiska w procesie wraz ze złożeniem wniosków dowodowych, a ograniczając działania pozwanego do złożenia pełnomocnictwa procesowego;
2. niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy wskutek naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:
  - art. 227 k.p.c. w związku z art. 505 § 1 zd. III k.p.c. i art. 505³⁷ § 2 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym od dnia 08 września 2016 roku i art. 505³⁷ § 2 k.p.c. przez ograniczenie postępowania dowodowego do dokumentów załączonych przez powoda do pozwu, a pominięcie ewentualnych dowodów i stanowiska procesowego pozwanego;
  - art. 233 § 1 k.p.c. przez niewyjaśnienie istotnych okoliczności postępowania polegającego na braku wszechstronnej oceny i rozważenia materiału dowodowego wynikającego z braku dowodów znajdujących się w aktach szkody (...), na które powoływał się powód w pozwie.

Powołując się na te zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku ze zniesieniem postępowania i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego, a w przypadku nieuwzględnienia zarzutu nieważności postępowania – uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania

W odpowiedzialności na apelację powódka wniosła o jej oddalenie oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania apelacyjnego w tym kosztów zastępstwa w postępowaniu apelacyjnym, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego ubezpieczyciela jest bezzasadna.

Na wstępie zaznaczyć należy, że Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy zgromadził materiał dowodowy i ustalił korelujący z nim stan faktyczny, który Sąd Odwoławczy w pełni podziela i przyjmuje go za własny.

Nie zasługuje na uwzględnienie zarzut pozwanego naruszenia art. 379 pkt 5 k.p.c. w związku z art. 505 § 1 k.p.c., art. 505³⁵ k.p.c. i art. 505³⁷ § 2 k.p.c., czyli pozbawienia pozwanego możliwości obrony swych praw, a w konsekwencji nieważności postępowania. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, nieważność postępowania występuje wtedy, gdy strona postępowania wbrew swej woli zostaje faktycznie pozbawiona możliwości działania w postępowaniu lub jego istotnej części. Stwierdzenie, czy taki stan nastąpił, wymaga rozważenia, czy w konkretnej sprawie nastąpiło naruszenie przepisów procesowych, czy uchybienie to miało wpływ na możliwość działania strony oraz czy pomimo

zaistnienia tych dwóch przesłanek strona mogła bronić swoich praw. Tylko przy kumulatywnym spełnieniu tych wszystkich przesłanek można mówić o skutkującym nieważnością postępowania pozbawieniu strony możliwości obrony swoich praw. Nie każde zatem naruszenie przepisów proceduralnych może być w ten sposób traktowane (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2019 r. I UK 5/18; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2019 r. II CSK 403/18; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 listopada 2018 r. II CZ 48/18).

Pamiętać należy, iż w niniejszej sprawie pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Co istotne sprzeciw ten, poza samym zaskarżeniem nakazu, nie zawierał żadnych zarzutów przeciwko rozstrzygnięciu sądu, nie zawierał również uzasadnienia. Jak słusznie wskazał Sąd I instancji, w aktualnym stanie prawnym sąd na podstawie art. 505³⁷ § 2 k.p.c. nie ma obowiązku wzywać pozwanego reprezentowanego przez profesjonalnego pełnomocnika do uzupełnienia treści sprzeciwu o uzasadnienie, twierdzenia, tezy dowodowe, jak również o potwierdzające je środki dowodowe, a wyłącznie do wykazania umocowania pełnomocnika.

Pozwany przystępując do procesu i składając skutecznie sprzeciw od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym z całą pewnością miał świadomość, jakiego roszczenia dochodzi powód, dlatego też mógł w sposób rzetelny przygotować swoją linię obrony. Sąd I instancji skutecznie doręczył również stronie pozwanej odpis pozwu wraz z załącznikami, na podstawie których powódka dochodziła należności od ubezpieczyciela. Profesjonalny pełnomocnik powinien mieć świadomość, że brak jakiegokolwiek reakcji na działania strony powodowej oraz bierność w przedstawianiu dowodów na podważenie racji powódki może skutkować ostatecznie uznaniem powództwa. Sąd nie ma bowiem obowiązku działania za stronę oraz wzywania jej do podjęcia aktywności w postępowaniu w szczególności, jeżeli strona reprezentowana jest przez profesjonalnego pełnomocnika.

Sąd Rejonowy na podstawie art. 148¹ § 1 k.p.c. miał możliwość odstąpienia od wyznaczenia rozprawy oraz rozpoznania sprawy na posiedzeniu niejawnym, bowiem pozwany złożył już sprzeciw w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Zgodnie natomiast z dyspozycją art. 505³⁵ k.p.c. w brzmieniu od dnia 06 września 2016 roku do sprzeciwu od nakazu zapłaty nie załącza się jedynie dowodów, co nie zwalnia strony od późniejszego ich załączenia w dalszych pismach procesowych. Strona pozwana mogła więc, po przesłaniu jej odpisu pozwu wraz z załącznikami, przedstawić pismo procesowe, w którym ustosunkowałaby się do twierdzeń powoda oraz przedstawiła własne wnioski dowodowe. Powyższe okoliczności całkowicie przeczą twierdzeniom pozwanego, iż nie miał on możliwości obrony swoich praw.

W związku z powyższym jako bezzasadny jawi się zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 227 k.p.c. oraz art. 233 § 1 k.p.c., przez ograniczenie postępowania dowodowego do dokumentów załączonych przez powoda do pozwu, a pominięcie ewentualnych dowodów i stanowiska procesowego pozwanego, jak również dowodu z akt szkody (...) będących w posiadaniu pozwanego. Ciężar udowodnienia faktu rozumieć należy z jednej strony jako obarczenie strony procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o słuszności swoich twierdzeń, a z drugiej konsekwencjami poniesienia realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności. Tą konsekwencją jest zazwyczaj niekorzystny dla strony wynik procesu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2007 roku, II CSK 293/07).

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy ograniczył postępowanie dowodowe do dowodów przedstawionych przez powódkę, ponieważ wobec bierności pozwanego okoliczności istotne dla sprawy zostały przez powódkę dostatecznie wyjaśnione. Spór w niniejszej sprawie nie dotyczył samego zdarzenia jako szkody, ponieważ pozwany wypłacił częściowo odszkodowanie na rzecz powódki, a jedynie wysokości odpowiedzialności odszkodowawczej wynikającej z naprawy pojazdu. Kwestionując roszczenie powódki, pozwany winien więc przytoczyć odpowiednie fakty oraz złożyć wnioski dowodowe na ich poparcie, czego, jak już wskazano wyżej, nie uczynił. Sąd I instancji nie pominął więc żadnych faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, ponieważ zarówno szkoda jak i wysokość odszkodowania została przez powódkę odpowiednio wykazana.

Ponadto wskazać należy, że - w oparciu o art. 505¹¹ § 1 k.p.c. oraz art. 381 k.p.c. - złożone w apelacji wnioski dowodowe należy uznać z całą pewnością za spóźnione. Jak już wskazano wyżej, pozwany miał możliwość przedstawienia przed Sądem I instancji odpowiednich wniosków dowodowych, jak również mógł dostarczyć akta szkody. Natomiast złożenie tych wniosków w postępowaniu apelacyjnym prowadzi do przedłużenia postępowania. Na marginesie zaznaczyć również należy, że zgodnie z art. 505¹¹ § 1 k.p.c. Sąd drugiej instancji nie przeprowadza postępowania dowodowego z wyjątkiem dowodu z dokumentu, a więc wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego jest w postępowaniu przed Sądem Okręgowym niedopuszczalny.

Wobec powyższego, Sąd Okręgowy oddalił apelację strony pozwanej jako bezzasadną na podstawie art. 385 k.p.c.

Koszty postępowania za II instancję Sąd Okręgowy rozstrzygnął na podstawie art. 98 k.p.c., zasądzając na rzecz powódki koszty zastępstwa procesowego w wysokości 135 zł. Wynagrodzenie pełnomocnika powódki będącego radcą prawnym zostało ustalone na podstawie § 2 pkt 2 w związku z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 265).